

weinige dagen geleden, ook nog haar Medelid F. DE NIEPORT ont-rukt werd; een man van zeer aanzienlijken stand en die te allen tijde in de beoefening van Wetenschap en Letteren zijn groot vermaak gevonden heeft: waarvan ook onze Gedenkschriften zekerlijk getuigen zouden, ware dezelve niet door den afstand zijner woonplaats, gevoegd bij zijnen insgelijks zeer hoogen ouderdom, daarin verhinderd geworden.

Gelukkiger was de Tweede Klasfe, bij welke, voor zoo verre mij bekend is, geene verandering in het personeel heeft plaats gevonden.

Des te feller slagen daarentegen troffen de Derde Klasfe. Had zij zich, nog niet zeer lang geleden, bij eene gelegenheid als deze, met ons mogen verheugen in het bijzijn van het ondfte harer Leden, den waarlijk Letterkundigen en niet minder fmaakvollen **EVERWIJN WASSENBERGH**, wiens levendigheid van geest, en opgewektheid, ons allen toen nog ten fterkfte troffen, thans den ouderdom van 84 jaren bereikt hebbende, werd ook hij aan dit leven, en aan zijne betrekkingen in hetzelfde ontruikt.

En van het groot aantal zijner bekwame leerlingen zal het zekerlijk niet aan enen ontbreken, die ons zijn leven en Letterkundige verdienften naar waarde zal fchetfen.

Wanneer ik U thans de namen RINSE KOOPMANS en MARTINUS STUART moet noemen, kan ik weinig daarbij te voegen hebben, daar beiden reeds elders hunner waardige lijk- en lofredenaars gevonden hebben, maar vooral, daar wij op morgen eene Openbare Vergadering der Klasfe te gemoet zien, die het best in staat is, hunner nagedachtenis, als Geleerden, regtmatige hulde te doen wedervaren.

STUART en KOOPMANS waren beide Godgeleerden en Voorgangers in de Godsdienst, en bekleedden hoogaanzienlijke plaatsen in hunne verfchillende kerkgenootfchappen, doch waren voor het overige, wat hunnen aanleg en geaardheid betreft, mijns inziens, zoo zeer uiteen

lid van de Derde Classe; hij werd den 22sten Augustus 1808 verkozen tot vaste Secretaris derzelve, welke betrekking hij tot zijnen dood toe met den meesten ijver en naauwgezetheid vervuld heeft, gelijk zulks de handelingen der Classe en hare uitgegeven Gedenkschriften getuigen, in welke laatstgenoemde ook twee opstellen van de hand van STUART te vinden zijn, het eene *over het noodlot in de schriften der Ouden*, het andere *over de Socratische scherts*. Na de bevrijding van ons Vaderland van de overheersching der Franschen, werd STUART door Zijne Majesteit den Koning tot Geschiedschrijver des Rijks benoemd, om de Geschiedenis van ons Vaderland te boek te stellen, en ook deszelfs tegenwoordige gesteldheid door het uitgeven van Jaarboeken te beschrijven. Zoo leefde STUART, door geleerdheid beroemd, door godsvrucht uitstekend, bij alle weldenkenden in aanzien, en bij de zijnen hartelijk bemind.

Weinige dagen na den dood van STUART werd der Classe het overlijden berigt van **EVERWYN WASSENBERGH**, Hoogleraar in de Grieksche taal en Oudheidkunde, eerst aan de voormalige Hooge School van *Vriesland*, later aan het Athenaeum te *Franeker*; hebbende hij eenige jaren voor zijn' dood, om zijnen hoogen ouderdom, het gewenscht Emeritaat verkregen. De beginselen der Oude Letteren leerde hij onder de leiding van HENRICUS JOANNES ARNTZENIUS, toenmaals Rector der Latijnsche Scholen te *Leeuwarden*. Te *Franeker* de lessen bijwonende van SCHRADER en VALCKENAAR, zette hij zijne letteroefeningen in de Geschiedenis en de Oude Letteren ijverig voort, terwijl hij later daarbij ook nog het onderrigt van RUHNKENTIUS mogt voegen, nadat hij, VALCKENAAR gevolgd zijnde, die *Franeker* met *Leiden* verwisselde, zelf aan de
Leid-

Leidsche Hoogeschool verkeerde. Door aanbeveling van zoo groote Mannen gebeurde het, dat hij naar *Deventer* geroepen werd, ter vervulling van dien leerstoel, waarvan weleer GRONOVIVS, GRAEVIVS en CUPERUS de voortreffelijke leraren geweest waren; doch drie jaren later, in het jaar 1770, riep hem van daar de Hoogeschool van *Vriesland*, om, eerst met SCHRADER, en daarna alleen, de Oude Letteren en de Geschiedenis te onderwijzen. In de vervulling van dit ambt, gedurende eene halve eeuw, mogt hij eenen zeldzamen voorspoed genieten, zoo als hij zelf dankbaar betuigt heeft in zijne *Oratio Eucharistica*, gehouden den 18den Junij 1821. Aldus was hij dan ook, zoo wel door de uitgave van geschriften, als door zijn onderwijs, der beoefening van Letteren en Oudheidkennis in ons Vaderland bijzonder nuttig. Zulks getuigen de uitgave van *de beide eerste boeken van den Ilias van Homerus*, de Verhandelingen *over de Glossen in het Nieuwe Testament* en *over de in den tekst van het Nieuwe Testament dikwijls noodzakelijke verplaatsingen*, ook de vertaling van *de Levens van PLUTARCHUS*, welke hij alleen ondernam, doch met zijnen vriend H. BOSSCHA voleindigde. Het zal niemand verwonderen, dat de leerling van ARNTZENIUS en SCHRADER, de vriend van VAN SANTEN, DE BOSCH en VAN KOOTEN ook de Latijnsche Muse beoefende. Het derde deel der Latijnsche Verhandelingen der Classe bevat kritische aantekeningen van WASSENBERGH op de voorafpraak der kluchtspelen van CAJUS LABERIUS. Hoe groot de invloed van zijn onderwijs geweest zij, zullen allen kunnen beseffen, die weten, dat BOSSCHA, VAN OMMEREN, NODELL, WAARDENBURG en andere voorname beoefenaars der Oude Letteren, uit zijne school zijn voortgesproten.

Van latere dagteekening is het overlijden van den Hoogleraar